

Részlet Pierre Geneuil: Narvalo című életrajzi regényéből.

« Nyolc éves és három hónapos voltam, amikor narvalo lettem. Egy életre. Ez egy náci koncentrációs táborban történt.

Seine et Oise megyében, Dél Compiègne-ben, Royallieu helységben 1941. szeptemberében.

Előző nap, Párizs Marais negyedében, a Vertus utcában szabad gyerek voltam. Egészen addig, amíg a szürke egerek nem dobtak be egy « traction »-ba, azért, mert cigány voltam.

Amikor észhez tértem, a Republique térhez közel egy ápolói szobában, meztelenül egy fehér lepedővel borított ágyon találtam magam. Két francia orvos hajolt fölém gondterhelten. Még sohase fordult elő velem, hogy vizsgálják, és kanalat tesznek a nyelvem alá.

Kezdem kiabálni. És akkor kaptam egy hatalmas pofont, amitől még a fogak is kiröppülhetnek. Szépen mondva, az orvosi vizsgálat után, megmértek mindenhol egy nagy körzővel, különösen a koponyám körül.

Egyikük írta, amit az orvosok diktáltak. Fajról beszéltek, cigány fajról. Az orrukat vakargatták, míg rólam folyt a szó. Végül, felöltözhettem, és kedvesen jelezték, hogy elküldenek vidékre feljavulni egészségileg. Belöktek egy nagy terembe, ahol különböző korú gyerekek voltak szanaszét, egyik jobban bömbölt, mint másik.

Ez már több volt, amit elviselhettem. Anyámra, nagymamámra és Bella kutyámra gondoltam, és én is bömbölni kezdtem, mint a többiek. Este, kamionokkal kivittek minket az északi pályaudvarra, ahol vagonokba zsúfoltak, mint az állatokat.

Erős tehéntrágya szag volt bent. Sok gyereknek sárga csillag volt a ruhájukra varrva. Sokat kellett várni, mire elindult a vonat, és nagyon sokszor, sok helyen meg is állt.

Akárhányszor megállt, próbáltam kinyitni a vagon ajtaját, de kívülről volt bezárva. Féltünk, hideg volt, és sötét. Egyre bűdösebb lett, a gyerekek nemcsak bepisltek, hanem mást is végeztek. Már világosodott mire végleg megállt a vonat.

A vagon rácsos ablakán keresztül néztem a fehér felhőket. Es most először éreztem, hogy cigány vagyok. Rab cigány, mint az állatok a cirkuszban...

(Franciából fordította: Kocsándly Kuti Margit)

Kocsándly Kuti Margit: Találkozásom „Narvalo-val”

Hosszú út áll előttünk. Nem kilométerekben, hanem lelkiekben, különösen nekem. Akihez készülünk férjem számára nem idegen. Egy közel harminc éve ismert barátot talált meg ismét.

Velem más a helyzet. Személyében egy olyan embert ismerhetek meg, aki nem egy életet, hanem többet élt le. Kevés, az övéhez hasonló történet létezik. Könyve, - a NARVALO – amelyben megörökítette életének eseményeit megríkatott.

Ez az úr, a cigányok nagy családjába tartozik. Ő az egyik legismertebb cigány a világon. Származása megadta neki azt a « jogot », hogy mártírként szenvedjen, már 8 éves korában. De származása megengedte azt is, hogy becsületes, egyenes maradjon egész életében, az örökös veszély és hihetetlen megpróbáltatások ellenére is.

Amikor megérkeztünk a dél - franciaországi Provance-i városkába, ahol lakik: egy ☐ meleg mosolyú, kék szemű, hófehér hajú úr fogadott bennünket, lábainál hűsége kísérőjével, Elsa-val, a kis fehér kutyával.

Ez az úr, GENEUIL Guy Pierre, festő, író, és még számtalan titulus birtokosa, akinek élete példaként szolgálhat minden cigány számára.

Férjem boldog, hogy rátalált egy régi barátira, nekem pedig különleges megtiszteltetés, hogy megismerhetem, és hogy elfogad engem ☐ « prali »nak, vagyis nővérének.

Guy Pierre Geneuil-ről

1933-ban született Párizsban. Már 5 éves korában halhatatlanná tette őt a híres festő, Poulbot, mint világszerte ismert képének modelljét.

8 éves, amikor egy Párizs melletti koncentrációs táborba viszik, ahol kísérleteznek rajta. A mesterségesen előidézett agyhátyagyulladás következtében borzalmas szenvedéseket él át.

10 évesen megszökik, és a háborút egy Párizs környéki erdőben   vészeli át. Közben az ellenállásban is jelentős szerepet vállal, mindezt alig 12 évesen.

Színvaksága ellenére tehetséges festőként a híres Monmarte -i Tertre téren árulja képeit, melyeket hamar elkapkodnak.

Később részt vesz az algériai háborúban, valamint a távol keleti csatározásokban is.

Hivatásos bokszer, és De Gaulle tábornok testőre.

Jean Seberg amerikai filmcsillag barátja, testőre, Az ő révén ismeri meg a néger gettók életét Amerikában.

Es még sok minden más, melyet remélem megoszthatok az olvasókkal.

(A képen Guy Pierre GENEUIL és Kocsándly Kuti Margit látható 2014 augusztusában.)